

Să nu mă uiți

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Iubita mea, aş vrea să-mi laşi un semn,
Să nu mă rătăcesc pe mări străine,
Ajută-mă! De crezi acum că-s demn,
Poeme să compui numai cu mine.

Pe-o lacrimă din primul univers
În care-am şters de praf o amintire,
Am ridicat din ochii tăi un vers
Şi-n suflet, astăzi, simt din nou zvâcnire.

Pe ţărmul ars, când valuri se zdrobesc,
Nisipul îţi ascultă răsuflarea,
Eu te aştept şi-ţi scriu că te iubesc,
Să nu mă uiţi! E-atât de grea uitarea.

- De te-aş uita vreodată şi-amnezii
Mi-ar rătăci nostalgic înserarea,
Te-aş căuta, iubite,-n poezii,
Mi-aş aminti doi ochi profunzi ca marea,

Tulburători, adânci ca un poem
De dragoste abia mărturisită...
Cum să te uit? Tu n-auzi când te chem?
N-ai înţeles că moartea-i o ispită

Aşa de dulce-atunci când îmi lipseşti?
Doar cerul îmi veghează disperarea,
Trimit un înger să-ţi aducă veşti...
Să nu mă uiţi! E-atât de grea uitarea!

Ioan Grigoraș & Liliana Trif